

Центральний Комітет КПРС звертається до робітничого класу — провідної сили радянського суспільства, — до вас, працівники промисловості, будівництва, транспорту і зв'язку: активно боріться за дострокове виконання завдань завершального року п'ятирічки по обсягу, номенклатурі і якості продукції, за підвищення ефективності виробництва!

(із Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу).

БУДЕ ДОСТРОКОВИЙ РАПОРТ

У СЕРЦЕ западають полум'яні слова Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Рядки партійного документа адресовані безгосередньо й нашому комсомольсько-молодіжному колективу зміни гірничого майстра В. Безуглого. В складних, як ніколи, умовах працюють наші хлопці нинішнього осінньо-зимового сезону. Але цим складним метеорологічним умовам колектив протиставив бажання не відступати перед труднощами, чітку організацію праці, товариську підтримку. І вийшов переможцем: комсомольсько-молодіжний колектив транспортно-відвального

мосту зміни гірничого майстра В. Безуглого минулорічний план виконав до 26 грудня 1974 року. Є різні перемоги. Ця особлива, бо в ній кожен побачив і відчув силу колективу. У відповідь на Звернення тут вирішили і в завершальному році достроково рапортувати про закінчення річного завдання.

В. РАЗОН,
групкомсорг зміни
Морозівського вуг-
лерозрізу.

ДО СЕРЦЯ КОЖНОГО

У Зверненні ЦК КПРС до партії, до радянського народу перед нашою молоддю поставлені глибокі завдання у виконанні планів завершального року дев'ятої п'ятирічки.

Нам, пропагандистам системи комсомольської політичної освіти, належить донести до серця кожного молодого виробничника палке слово партії. Допомогти їм збагнути особисте місце у загальнонародній справі.

На занятті гуртка економічного навчання, ми вже обговорили Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Та це не означає, що всі його положення вивчено досконало. До нього ми будемо повертатися на кожному занятті, семінарі, у щоденній практиці.

Л. СОРОКІН,
пропагандист економічного навчання Кіровоградської кондитерської фабрики.

6 П'ЯТИРІЧКА!

Не було гучних промов чи пишних фраз. Не струнувала робочий заводський гул і мідь оркестру. Героїв дня не увішували лавровими вінками, не стелили їм дорогу в цех килимами чи букетами квітів.

Проте ж — не відбулися мовчанкою чи буденною згадкою про успіх. Вийшла коротка, але дивлююча зустріч, задушевна розмова.

Там, на дільниці, було людно. Хоч робота не припинялась, повсюдно сяяли усміхнені обличчя, знав кожен — сьогодні у ливарному цеху сірого чавуну відзначають трудову перемогу комсомольсько-молодіжної бригади формувальників Івана Іванова, що перейшла рубіж п'ятирічного плану у праці.

На фото: заступник секретаря заводу комсомолу заводу «Червона зірка» Олександр Березкін вручає грамоту Іванові Іванову. Хлопці з бригади задоволені, адже напередодні їм послав вітальну телеграму через обласну молодіжну газету знайтий червонозорівцеві, Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко.

Фото В. КОВПАКА.

Рік видання XVI
№ 5 (1953).

11 СІЧНЯ
1975 р.
Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДИНТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

ДОБИВАТИСЯ РОСТУ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ — СПРАВА НАШОЇ ЧЕСТІ

ДАМО НАДПЛАНОВІ СІВАЛКИ

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжної бригади формувальників — бригадир Анатолій Олексенко, групкомсорг Петро Ревука — орденів Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка».

З перших днів створення наша комсомольсько-молодіжна бригада поставила завдання досягти значного зростання продуктивності праці. Відтоді минув рік роботи. І від першого дня й до сьогодні ми змагаємося з комсомольсько-молодіжною бригадою формувального конвейера. Виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС і наказ XVII з'їзду Ленінського комсомолу, ми дотримали свого слова. При соціалістичному зобов'язанні що-

зміни виконувати норми виробітку на 130—140 процентів добилися середньомісячного показника — 158 процентів. При цьому понад план виготовили 14 з половиною тисяч форм. За рахунок правильного використання основних і допоміжних матеріалів отримали економію в тисячу карбованців. Інші показники теж непогані. За рік навчили в бригаді професії формувальника 4 чоловіка, продукцію здавали з першого представлення.

До 50-річчя присвоєння комсомолові імені В. І. Леніна наш колектив виступив з ініціативою виготовити понад план деталі на 50 комсомольських сівалок.

Приплив нової енергії, бажання на фініші п'ятирічки дати продукції більше, вищої якості, з найменшими затратами викликало у членів бригади Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Підвищення ефективності праці — в наших руках, наголошено у партійному документі, і цей показник ми беремо визначальним при складанні планів на 1975 рік.

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС ми зобов'язуємося в завершальному році п'ятирічки щодня виконувати понад півтори норми і більше плану виготовити 14 тисяч ливарних форм. За рахунок заощадження основних і допоміжних матеріалів одержати

економії на суму 1000 карбованців. Як і в минулому році будемо здавати продукцію з першого представлення. Наш колектив підтримує почин бригади формувальників делегата XXIV з'їзду КПРС В. І. Гетьманця ударною працею і активною участю в громадському житті добитись права називатися комсомольсько-молодіжною бригадою імені XXV з'їзду КПРС.

У нас є всі можливості з честю виконати ці зобов'язання. Кожен член бригади володіє суміжними операціями, всі ми вчимося в школі економічних знань.

На соціалістичне змагання викликаємо комсомольсько-молодіжну бригаду формувальників, очолювану Валерієм Зозулею (групкомсорг Олександра Касмина).

Соціалістичні зобов'язання обговорені і затверджені на бригадних зборах.

ЗА ФЕРМУ-ТРИТИСЯЧНИЦЮ

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 1 колгоспу «Дніпро» Онуфріївського району

до партії, до радянського народу. Обговоривши ці важливі документи, ми вирішили розгорнути наполегливу боротьбу за виконання взятих зустрічних планів, за гідну зустріч XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Зробимо завершальний рік п'ятирічки роком ударного фінішу.

Зобов'язуємося виробити на кожні 100 гектарів сільськогосподарських угідь 495 центнерів молока. Не менше як 80 процентів його продаватимемо державі першим сортом, знижимо собівартість центнера молока на 2 карбованці. Доведемо надої від кожної корови до 3430 кілограмів молока. Одержимо від кожних 100 ко-

рів 98 телят і збережемо поголів'я молодняка. Для виконання взятих соціалістичних зобов'язань у господарстві є всі умови. На кожну корову заготовили 8 тонн силосу, 2,7 тони сінажу, 8 центнерів сіна, достатню кількість грубих і концентрованих кормів. Намагатимемося раціонально згодовувати корми, за-

безпечно підвищення продуктивності праці.

Ми постійно підвищуватимемо свій фаховий рівень, дбати-мемо про запровадження у виробництво нових досягнень науки і техніки з тим, щоб при найменших затратах одержати максимальну кількість продукції.

Викликаємо на змагання комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 2 нашого колгоспу.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на бригадних зборах.

Виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС, наш комсомольсько-молодіжний колектив минулого року забезпечив збільшення виробництва продуктів тваринництва. При зобов'язанні 3030 кілограмів від кожної корови ми надали в середньому по 3166, виробили на кожних 100 гектарів сільськогосподарських угідь 486 центнерів молока.

Нову хвилю трудового піднесення у тваринників викликали рішення грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення Центрального Комітету КПРС

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ Ефективність уроку

Нещодавно в олександрівській районній лікарні відбулось відкрите заняття політгуртка «Основи комуністичної моралі». На нього були запрошені пропагандисти з Олександрівського району, м. Кіровограда, члени методичних рад комсомольського політнавчання, партійні та комсомольські працівники.

Викладаючи тему «Соціалістичний гуманізм», пропагандист гуртка Г. Н. Нечипоренко вміло поєднав теоретичні знання з місцевим матеріалом, збагатив її вдалим використанням технічних засобів навчання.

Григорій Никіфорович ділиться своєю думкою про те, що переконався на власному досвіді — в наш час передавати слухачам суму пізнавальної інформації потрібно емоційно, захоплюючи, цікаво й переконливо. Особливо, якщо виступаєш перед молодіжною аудиторією. Вона відрізняється високим ступенем сприйняття, вимоглива до

емоційного боку заняття.

Свої слова пропагандист підкріплює фактами. А потім — показ діалогів про комуністичну мораль. Слухачі ще раз обговорювали виступ Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Леоніда Ілліча Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ.

Схвилювали слухачів слова пропагандиста про те, що в Олександрівській райлікарні працює шість лікарів, котрі здали безкоштовно по 30 літрів крові і є почесними донорами СРСР.

Уміло і методично вірно організоване навчання (зв'язок з сучасністю, використання документів партії і комсомолу) у значній мірі допомагає поглибленню знань слухачів.

ПІСЛЯ заняття відбулось розширене засідання обласної та районної методичних рад. На цьому підкреслювалось, що в більшості комсомольських гуртків і семінарів Олександрівського району заняття проходять цікаво, на високому ідейному, організаційному рівні. Та інколи політнавчанням ще не вистачає гострої політичної спря-

мованості, трапляється — проходять вони нецікаво, при низькій активності слухачів, інколи більша частина часу затрачається на організацію заняття, в той же час недостатньо приділяється увага їх змісту.

В обговоренні заняття взяли участь пропагандисти з міста Кіровограда: В. В. Іванов (обласне управління хлібопродуктів), В. С. Решетюк (завод «Ремлобтехніка») та інші.

Голова обласної методичної ради комсомольського політнавчання, кандидат філософських наук В. А. Карленко відмітила, що партійні і комсомольські комітети першочергову увагу приділяють організації політичного навчання молоді, його ефективності. Зараз, як ніколи, важливо підвищувати відповідальність пропагандистів, комітетів комсомолу за змістовну, якісну роботу політгуртків і семінарів, оцінювати ефективність політичного навчання по його реальному впливу на формування ідейних і моральних позицій молоді, підвищенню суспільно-політичної і трудової активності.

І. КОСТЕНКО,
завідуючий відділом пропаганди
і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

ЗАКІНЧИЛИСЯ
ШКІЛЬНІ КАНІКУЛИ

ЗНАЙОМТЕСЬ, ЧЕМПІОН

Сподобався вечір підліткам. Швидше всього тому, що все на ньому і для нього було зроблено їх руками. Стіна в залі перетворилася в нічне небо, на якому спалахував місяць, і мчала до нього ракета. Величезна, до стелі ялинка, повільно оберталася в центрі зали, сяючи електричними зірками. І музика була своя. Танцювали хлопці й дівчата під естрадний оркестр юних музикантів.

Так проходив в Палаці піонерів новорічний вечір «Нам Вітчизна дала щастя жити й творити». Підготували його працівники Палацу піонерів і обласної станції юних техніків.

Але чи не найбільший інтерес викликали виступи гуртківців станції юних техніків. Ще б пак! Виступали чемпіони Чемпіон Європи по судномодельному спорту восьмикласник з середньої школи № 6 Валерій Прочуханов. Чемпіон України з автотехнічного спорту учень 8-го класу середньої школи № 17 Сергій Беленикін. Чемпіон України по судномодельному спорту десятикласник двадцять чотирьох років Олексій Гайворонський. Чемпіон області з автотехнічного спорту семикласник з двадцять п'яти років Сергій Бриндін. Юні чемпіони говорили про творчі знахідки, про труднощі пошуку, про радість перемог.

Розповіді були підтвержені і наочно. Саша Городничий з двадцять чотирьох років показав контурні автотехнічні з гумовим та електричним двигунами. Сергій Беленикін продемонстрував свою модель автотехнічної «Юність». Юра Божар з середньої школи № 11 демонстрував модель гумово-моторного літака.

Справжній сюрприз підготував радіотехнічний гурток Палацу піонерів — світловий тир. Учасники цього атракціону стріляли з пістолета світловим променем. При попаданні мішень відповідала спалахом.

Вечір пройшов весело, цікаво.

Без сумніву, всім учасникам надовго запам'ятається цей день канікул.

Н. БОЛІВА,
методист Палацу
піонерів.
м. Кіровоград.

УВАЖНО слідкую за виступами молодих хліборобів на сторінках «Молодого комунара». Активно, по-діловому обговорюють вони лист прославленого механізатора двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова та лист бригадира комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів — складальників Ленінградського об'єднання «Електросила» Героя Соціалістичної Праці С. С. Вітченка. Чи не в цьому запорука успіху наших трударів, що досвід старших завжди підхоплюють молоді?

Я задоволена своєю до-

лею. І батько і мати були механізаторами. Після закінчення Новгородківського професійно-технічного училища взяла кермо трактора у руки і я. На допомогу завжди приходили старші товариші із тракторної бригади, яку бригадира комуніст М. Г. Руденко. Постійно відчували підтримку досвідчених хліборобів, піклування комуністів, членів правління колгоспу, я поступово оволоділа нелегкою хліборобською професією. Потім прийшли перші успіхи, за ними шана людська. Я одержала високе звання ударника комуні-

„Честь змолodu“. Обговорюємо листи наставників.

ВДЯЧНА ВИХОВАТЕЛЯМ

тичної праці, а позаторік і першу в своєму житті урядову нагороду — медаль «За трудову доблесть».

Величні плани накреслила наша Комуністична партія, наш уряд на майбутнє. Уважно прочитала Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. До глибини душі схвилювали слова цього визнач-

ного партійного документа, де з особливою силою підкреслюється, що обов'язок комсомольців — йти на чолі змагання, бути його надихаючою і організуючою силою, показувати приклад високої самодостатності і творчої активності у виробничому і громадському житті.

Завершальний рік п'ятиріччя вступив у свої права. Ми, молоді механіза-

тори, докладемо усіх зусиль, щоб був він роком ударної праці. Це і стане нашою відповіддю на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу.

В. ЗАБЕДІЛІНА,
комсомолка, трактористка колгоспу «Победа»
Кіровоградського району.

«БАЧИТИ ХОРОШЕ В ЛЮДИНІ...»

Минув рік з того часу, як за ініціативою комітету комсомолу, схваленою парткомом, в Кіровоградському педінституті створено клуб макаренківців. Головне завдання його членів — виховувати так званих «важких підлітків».

Клуб складається з двох загонів — оперативного і профілактичного. Оперативники, яких очолює Валентина Петренко, чергують по місту у вечірній час. «Профілактики» працюють безпосередньо з юними правопорушниками.

Студент, прикріплений за підліт-

ком, вивчає умови, в яких той живе, знайомиться з батьками, відвідує уроки. Робота студента — громадського вихователя — це творчий пошук. На питання, що виникають в процесі роботи, змістовну відповідь можна одержати у викладачів кафедри педагогіки

і психології, чи в працівників дитячої кімнати міліції.

Є в нас і перші успіхи. Радісно було Тамарі Фурлет, студентці III курсу філологічного факультету, чути слова подяки від батьків її вихованця Ігоря Нестеренка. Студентка допомогла підліткови зрозуміти свої помилки, стати на правильну стежку в житті. Такі ж результати і в Людмилі Латки, Ольги Єременко, Людмилі Кизлик, Наталки Гонитель і інших макаренківців.

Влітку в складі трьох будівельних загонів інституту поїхали працювати і вихованці клубу. Так, наприклад, в «Альтаїрі» працював Сергій Шворень. Колектив позитивно вплинув на нього.

Юнак з допомогою друзів поповнив свої добрі риси характеру. Зараз Сергій — учень професійно-технічного училища.

А. С. Макаренко якось сказав: «Бачити хороше в людині завжди важко. Хороше в людині доводиться завжди проектувати. До людини треба підходити з оптимістичною гіпотезою, нехай навіть із якимсь ризиком помилитися». Ці чудові слова стали девізом клубу. Вони допомагають нам вести боротьбу за кожного молодого людину і вигравати нелегкі двобої.

Н. ТИЩЕНКО,
секретар комсомольського бюро клубу макаренківців,
м. Кіровоград.

НА ЧЕСТЬ ВИЗВОЛИТЕЛІВ

Урочисто відзначили трудящі Кіровограда 31-у річницю визволення міста від німецько-фашистських загарбників. 8 січня члени бюро міськкому Компартії України, Ленінського і Кіровського райкомів

партії, члени міськвиконкому та райвиконкомів поклали вінки до обеліска Слави і пам'ятника В. І. Леніну. В день свята біля пам'ятників і обелісків в урочистій варті стояли піонери і комсомольці. В Будинках культури, в навчальних закладах молоді міста зустрілась з воїнами-ветеранами, які брали участь в боях за визволення Кіровограда.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ СПОГАДИ БОЙОВИХ ПОБРАТИМІВ

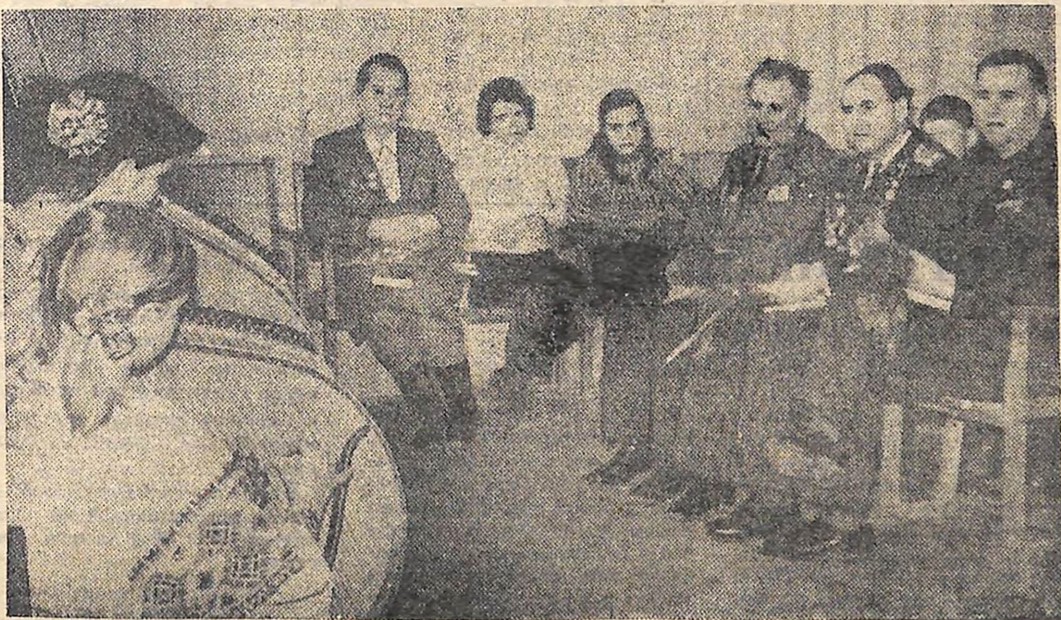
Серед заходів по військово-патріотичному вихованню школярів чи не найбільш популярні у нас зустрічі з ветеранами війни, героями-земляками. Діти прочитали чимало книг про героїзм і мужність воїнів-визволителів, обговорили їх на літературних вечорах, читальних конференціях. А тепер перед ними живі учасники тих подій.

Готуючись до 30-річчя Перемоги, ми знову передбачили організацію таких зустрічей. І ось в дні, коли кіровоградці відзначали 31-у річницю виз-

волення свого міста від німецько-фашистських загарбників, до нас в Палац піонерів прийшли учасники Великої Вітчизняної війни М. І. Каліхов, І. Ф. Вітюгов, Г. Г. Цема, колишні учасники партизанського руху на Кіровоградщині Л. К. Личкань, І. Л. Личкань. Був спогад про визвольні бої за наше місто, ветерани війни згадували своїх бойових побратимів. І. Ф. Вітюгов розповів піонерам про подвиг Олександра Матросова, а М. І. Каліхов — про бій танкістів у районі Малої Виски.

Перед ветеранами свою майстерність продемонстрували вихованці гуртків художньої самодіяльності Палацу піонерів.

На фото: зустріч з ветеранами.
Фото В. ЛАСУНА.

— **ТИ ТІЛЬКИ** поглянь, яке красиве пальто! — Так то ж «імпортер», — Звичайно.

Жінка, якій адресувалася цей діалог (вірніше, не їй, а її одягови), не втрималася:

— Ні, дівчатка, я принципово «імпортер» не купую. І це пальто — Кіровоградської швейної фабрики.

«Модницям» нічого не залишалося сказати. А пальто, справді, було гарним. Тканина, її колір, комір, чіткі лінії фасону... Ніби й нічого особливого, але все це вигідно виділяло жінку з поміж таких же в коштовних шубах, козушках, шірянках.

Цей цех (а скоріше кімната) нічим не виділяється, що тут народжується мода. Три звичайні столи, закидані різними кресленнями, вирізки, ви-крійками. І троє господарів. Валентина Олександрівна Шевченко, Галина Марківна Ваніна і Григорій Зіновійович Резніков.

ДЕ НАРОДЖУЄТЬСЯ СИЛУЕТ?

Кожен за своїм робочим місцем щось чаклує: креслить, замальовує, викидає і знову починає. Майбутні пальто народжуються тут, в експериментальному цеху фабрики. І народження своє вони починають саме на папері.

— Подивись-но, Валю, — звертається Галина Марківна до колеги, — подобається тобі така лінія?

Валентина Олександрівна довго роздивляється, задумується.

— По-моєму, краще її зробити більш чіткішою, — радить. — А як ти дивишся на цей фасон? — зустрічне запитання.

Конструктори-модельєри радяться, доповнюють один одного. Сперечаються...

ПЕРШ ніж потрапити на конвейер, а потім до покупця, модель багато перетерплює. Не рахуючи зусиль першостворювачів, вона буде представлена на суд суворой художньої ради фабрики і ще багатьох інших інстанцій, аж поки буде дано «добро».

Але поки модельєр-конструктор сяде за розробку нової моделі, він знайомиться із основними напрямками сучасної моди. Для цього в його розпорядженні — різні журнали, твори відрядження, він бере безпосередню участь у ярмарках.

Галина Марківна ще й досі під враженням від поїздки до Москви, де на засіданні Ради Економічної Взаємодопомоги розглядалися напрямки роз-

витку моди. А ще більше задоволення від того, що там «перомогла» наша мода — ніколи нестаріюча і яка завжди робить жінку привабливішою і жіночною. Мова йде про напіваприталений, прямий та приталений силуети. Сама вони користуються найбільшим попитом у кировоградців.

Ця особливість лягла в основу роботи наших модельєрів. Вони тільки доповнюють її вигадливими строчками, лініями, рельєфами. І це надає моделям Кіровоградської швейної фабрики індивідуальності, особливості.

Невеличке приміщення складу готової продукції експериментального цеху забите зразками. Очі розбігаються від захоплення і різноманітності. Що не пальто — то й свого роду маленький витвір мистецтва. Неабиякий художній смак треба

мати, щоб так вдало поєднати найдрібніші деталі з основним фасоном.

Серед цього різнобар'я не важко виділити моделі зі Знаком якості. Їх тут п'ятнадцять. А було сімнадцять (дві вже знято з виробництва як застарілі). Впадає в очі одне пальто. Воно виділяється і фасоном і тканиною. Галина Марківна помічає своє захоплення.

— Цей моделі тільки-но присвоєно Знак якості з індексом «Н».

І далі пояснює:

— «Н» — значить «Новинка».

Красиве пальто! А фантазія модельєрів сягає вже далі. Зараз вони розробляють моделі 76-го року. Побачити їх не вдалось. Це поки що секрет фірми.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

ЗАСПІВ

Рільники третього відділку колгоспу імені Карла Маркса Устинівського району зібралися на мітинг з приводу опублікування в пресі Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Воно народило в кожного прагнення ознаменувати завершальний рік п'ятирічки звичайною працею. І ось на трибуну

піднімається середнього зросту дівчина.

— Наприкінці минулого року, — почала свій виступ ватажок ланки по вирощуванню луквиць Надія Фока, — наш колектив взяв зобов'язання: боротися у 75-ому за 205 центнерів солодких коренів на кожному гектарі посіву. А тепер, у відповідь на Звернення, ми переглянули попередню трудову намітку і запланували, що виростимо по 250 центнерів луквиць.

...Свою трудову біографію Надія почала 17-річним дівчачим. Перед нею

не стояла віковична для підлітків дилема — «куди піти?». Зразу після випускного вечора в Гайно-Требнівській десятирічці попросилася в ланку.

Ій всього лиш двадцять друге літо пішло. Трудова пісня тільки починається. Але вчувається чудова мелодія, бо хороший в неї заспів.

С. ГРИГОРЧУК,
член корпункту «МК».
Устинівський район.

Сторінка для дівчат

Мені далеко вже за двадцять...
Та супокою не дає
Де воно бродить моє щастя,
Із джерела якого піє?
Можливо, в лісі заблукало
Серед смерічок молодих?
А, може, задрісав злихалось,
Напившись чистої води.
А, може, нагоминившись, знову
Воно чекає слуху мити,
Мов та загублена підкова,
Що на дорозі десь лежить...

Закохайся в степля широчинь,
безкраю,
Де звучать в унісон любисткові
півні.
Закохайся в задумливі небокраї,
В шепотінні лісних снів.
Закохайся в розлогі сади рум'яні
І в пахучі, від сонця сп'янілі
квіти.

І відтоді в тобі
променистий ранок
Буде піснею сонця жити.

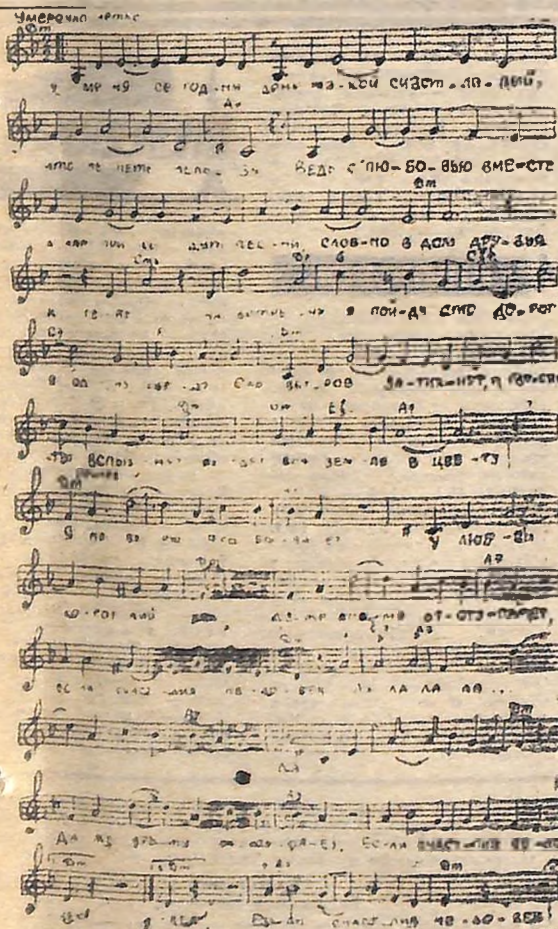
Л. САПІТОНОВА.
м. Кіровоград.

З ЛІРИЧНОГО ЗОНІТА

На ваше замовлення

СЧАСТЛИВЫЙ ДЕНЬ

Музика В. Дмитриева.

Слова М. Рябинина.

У мене сьогодні
День такой счастливый
Что не петь нельзя.
Ведь с любовью вместо

К нам приходят песни,
Словно в дом друзей.
К тебе навстречу я пойду,

Сто дорог в однуведу.
Сто ветров затихнут,
И рассветы вспыхнут,
Будет вся земля з цветом!

Припев:

Я не верю, что бывает
У любви короткий век,
Даже время отступает,
Если счастлив человек!

Не могу представить,
Что бы в жизни было
Без счастливых дней.
Не могу поверить,

Что так близко берег
У судьбы моей.
Хочу, чтоб гром весенний
был,

Чтобы дождь прозрачный
лил,

Чтобы полной чашей
Было счастье наше,
И чтоб каждый говорил

Припев.

ОЛЕНА—У ЦЕХОВОМУ НЕБІ

Робота, прямо скажемо, складна.

— Та ще й ускладнена умовами, — додає інженер-технолог (вона ж і партгрупорг цеху) Ганна Голенькова. — Уявіть собі: в цеху багато пару. Весь він скупчується вгорі — саме там, де знаходяться кабіни машиністів. Визмуку ще так-сяк. А от влітку важко їм доводитись.

І все-таки у формувальному цеху № 1 заводу машиністами мостових кранів працюють тільки жінки. Майбут, тому, що кран-машини прихильні. Потребує догляду і уваги, словом, саме жіночі руки можуть доглядати йому.

Під στεлю цеху, мон велетенські навуки, сивуван крани. Вони то зупинялись, то котились так швидко і легко, що шеститонні форми в їх

«лапах» здавалися пір'їнами.

Зовні — ніби нічого особливого. Привези форму, відвези. Та то тільки перше враження. Робота машиніста вимагає, підчас, такої точності, таких розрахунків і навиків, які приходять тільки з практикою. Бо ж треба, наприклад, не тільки в точно відведене місце опустити форму, а й зробити це так, щоб стропи самі відокремилися від неї, ботон в бетоноукладач акуратно висипати. А Олена Стрельченко робить все це прямо-таки майстерно.

Бувать такі моменти, що формувальники не встигають з своєю роботою. Машиністові мосто-

крану до цього клопоту мало. Сидів би собі спокійно у своїй зручній кабіні і чекав би сигналу. Олена ж не з таких. Коли бачить подібну ситуацію — «спускається на землю» і допомагає. Аби швидше справа йшла. За це й люблять її в цеху, хоч за віком вона тут одна з наймолодших. Та й сама Олена відверто зізнається, що робота машиніста і подобається їй саме відчуттям, що ти потрібен людям, без твоєї допомоги їм важко.

На фото: Олена СТРЕЛЬЧЕНКО.

Фото А. БУДУЛЬСЬКА.
Світловодський завод «Будконструкція».

ОХ, ЦІ Ж ВЕСНЯНКИ

«Дорога редакція! Пишуть тобі дівчата із села Гостинного Знаменського району. Нам по чотирнадцять — п'ятнадцять років.

Все добре. Але турбують нас веснянки на обличчі. Хочеться позбутися їх якомога швидше. Порадьте, будь ласка, як це зробити».

З цим листом ми звернулися до лікаря-косметолога косметичного кабінету, що в м. Кіровограді, ГАЛИНИ ПЕТРІВНИ ЛЕВІНОЇ. Ось що вона відповіла.

— Подих весни в деяких, з чутливою шкірою, людей викликає появу дрібних темних цяток на обличчі. Тому й дістали вони свою назву — «веснянки». Поети часто оспівують їх у своїх віршах. І це зрозуміло. Обличчя дівчат з веснянками іноді буває дуже емоційним, своєрідним і по-своєму красивим. Я впевнена, що ці дівчата відносяться саме до таких.

А коли ж ви все-таки твердо вирішили позбутися їх — то рецепти щодо цього не такі вже й премудрі. Перш за все — уникайте прямих променів сонця на обличчя. Для цього користуйтеся тем-

ними окулярами, носіть капелюшки з широкими полями або хустки. Пам'ятайте: більше сонця більше веснянок.

Добре відбілює шкіру кефір, молоко, простокваша, сок свіжого листя петрушки, лимону, трипроцентний розчин перекису водню. Із кремів для оповедення веснянок рекомендується «Молодість» та «Чистотіл».

Слід пам'ятати, що відбілюючими кремами та мазями не можна користуватися тривалий час. Вони містять ртутні препарати які шкідливо впливають на шкіру.

БОКСЕРИ ВИХОДЯТЬ НА РИНГ VI-а СПАРТАКІАДА УРСР

В Донецьку стартували перші змагання VI літньої Спартакіади України. Відкрили їх баскетболісти. На черзі — поєдинки боксерів.

Вихованці старшого тренера збірної команди області Олексія Івановича Міхеева вчора вийшли до Дніпропетровська. У складі команди — майстер спорту СРСР, чемпіон республіканської ради ДСТ «Буревісник» Анатолій Савчук (капітан команди), майстер спорту СРСР, дворазовий призер чемпіонатів України Михайло Литвинов (комсорг команди), переможець трьох всесоюзних турнірів майстер спорту Геннадій Пахомов, переможець двох всесоюз-

них турнірів майстер спорту Володимир Марков, призері всесоюзних і республіканських змагань майстри спорту Анатолій Лебедев, Василь Панасюк, Микола Куреньов, кандидати в майстри спорту Сергій Медведєв і Анатолій Панащенко. Кандидати до збірної — Борис Герасценко, Валерій Хам і Сергій Марков.

Виступаючи на зустрічі з спортсменами в обкомі комсомолу, голова облспорткомітету В. І. Галенко розповів про зростання майстерності вихованців фізкультурних колективів Кіровоградщини за роки від VI Спартакіади.

В минулому році спортсмени області вдало ви-

ступили на багатьох республіканських і всесоюзних турнірах. З перемогою поверталися боксери, гандболісти, легкоатлети, стрільці. 23 юнакам і дівчатам присвоєно звання майстра спорту, підготовлено 630 кандидатів у майстри спорту і першорозрядників. Отож є надія, що під час спартакіадних стартів баланс залікових очок у збірної області буде ще вагомим.

Боксери виходять на ринг. Вони дали слово віддати всі свої сили і досвід для перемоги.

М. ВІНЦЕВИЙ.

На фото: члени збірної команди боксерів області перед від'їздом в Дніпропетровськ.

Фото В. КОВПАКА.

ЗИМОВІ КАНІКУЛИ

Біжимо на річку,
Що нам той мороз.
В нас палають щічки
Вогневітом роз.

В дні канікул зміних
Любо відпочити.
Але так не стримю.
День за днем біжить...

На льодок іскриста
Паморозь летить.
Даль ясна і чиста
Весело дзвенить.

Л. ЦИРУЛЬНИК,
учениця 8 класу Суходольської восьмирічної школи Долинського району.

Де кипіли бої...

8 січня відбулися автобусні екскурсії для школярів обласного центру, присвячені 31-й річниці визволення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників. Понад 2 тисячі учнів під керівництвом працівників міського екскурсійного бюро відвідали місця боїв за обласний центр, послушали цікаві розповіді про незабутні дні визволення.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

НОВИНИ

Володимир Трошин співає у Кіровограді

Немає байдужих, коли співає заслужений артист РРФСР Володимир Трошин. Пісні у його виконанні приваблюють особливою теплотою, довірою. Кого не полонило це високе мистецтво? А хто втримався від спокуси ще раз переглянути по телевізору «Карнавальну ніч», де в головній ролі — Людмила Гурченко?

Кіровоградці матимуть можливість знову почути і побачити популярних акторів: 13, 14 і 15 січня в приміщенні обласної філармонії відбудуться концерти майстрів мистецтва Радянського Союзу. На запрошення обкому комсомолу в наше місто завітають народна артистка СРСР В. Бовт, народний артист РРФСР, лауреат премії Ленінського комсомолу В. Андреев, народний артист РРФСР Є. Весник, заслужена артистка РРФСР Л. Гурченко, заслужений артист РРФСР В. Трошин, заслужена артистка РРФСР М. Булгакова та інші відомі актори.

М. СОМОВ.

2. НА КУРСЬКІЙ ДУЗІ

5 липня 1943 року. Зранку фашисти кинули проти нас літаки. Одночасно загризли ворожа артилерія. Незабаром пішли фашистські танки. На цій важкій ділянці фронту ворог вирішив застосувати свою новинку — в бій кинуто важкі танки «тигри» і самохідні гармати «фердинанди». Зброя ця, звичайно, сильна. Але наші гвардійці, майстри пригрозючого вогню «катюші», не журилися. Вони кажуть: «Ну, що ж, побачимо, які машини краще палають: «тигри» чи «фердинанди». А що вони будуть горіти, — в цьому ми впевнені: «катюші» у нас галантні, дадуть припалити будь-якому «фердинанду».

Фашисти хочуть тут, на Орловсько-Курському виступі, взяти реванш за поразку під Сталінградом. Нічого не вийде. Якщо ми вистояли на Волзі, то тепер тим більше витримаємо.

Бій почався рано-вранці. Бій нагадував землетрус. Затремтіла земля від вибухів снарядів, від бомб, які тисячами падали з-під крил «юнкерсів». Майже годину ворог вів безперервний вогонь з артилерії і мінометів. А потім пішли «тигри», «пантери», «фердинанди». За ними — піхота і мотопіхота, під прикриттям літаків. Ворог розраховував, що після такої ураганної обробки йому вдасться придушити наші вогневі

(Продовження. Початок в номерах за 29 грудня 1974 р. та за 4, 7, 9 січня ц. р.)

позиції, зломити дух наших бійців. Але він прорахувався. Як тільки до переднього краю підійшла ворожа техніка, зразу загорила артилерія. Цю страшну для ворога симфонію почали «катюші» нашого полку. Вони дружно і злагоджено зіграли всіма бойовими установками. В одну мить випустили по фашистах сотні «подарунків». Із спостережних пунктів командир дивізіону гвардії ка-

Гвардійський дивізіон

пітан Колбасов, улюбленець всіх наших гвардійців, передає:

— Піддайте вогню! Зосередже- ним залпом. Швидко! Швидко! А через кілька хвилин після наших пострілів він знову прохає:

— Повзуть, знову повзуть «тигри»! Слава гвардії! Піддай вогню! Передаю нові координати... І знову даємо постріл за пострілом. І знову чується у телефонній трубці той же голос, з спостережного пункту. Але це вже голос радості: «Палають, палають «тигри» і всі інші звірі. Молодці, гвардійці!»

На передовій все у вогні, все охоплено густим чорним димом. Стоять наведені в ціль «катюші». Бій не затихає. Палають танки. І наші, і ворожі «Фердинанди»,

«пантери» б'ють по наших танках, часто не влучають і білі болванки залітають на нашу вогневу позицію. Одна з них влучила в крило бойової установки, рикошетом врізалась в землю. Два метри вглиб ми проконали і не докопались.

8 липня 1943 року. Кажуть, що фашисти розраховували 5 липня обидати в місті Фатежі. Але за три дні, як сповістила наша фронт-това газета, ворог втратив біль-

І. БРАТЧЕНКО.

ше, ніж півтори тисячі танків, 600 літаків, 30 тисяч солдат і офіцерів. Ось їм і обід. Не обід, а помпик.

Сьогодні потрапили під сильний обстріл. Осколком в декількох місцях пошкоджено «катюшу», один з них пробив кашкет командира батареї Коваленка. Він жартує: «Замах на кашкет — це ще не біда, лише б до голови не дістались».

Наші гвардійські міномети діють відмінно. Настрій в батареї-ців припіднятий: ворог незабаром знесилиться. Ось уже кілька днів він тупцює майже на одному місці. Кожен з нас прагне до одного: дужче бити ворога. Всі стомлені, кілька днів не спали. Але ніхто на це не звертає уваги. Що пороби — війна є війна. Тут легко не буває.

Живемо в окопах день і ніч. Поруч — наші гармати. Ліпше чекаємо команди: «Вогонь!». Але ось команда пролунала. Солдати із окопів кидались до своїх місць:

хто в кабінку, до пульта управління, а хто — до механізмів підйому і повороту. Сьогодні це дев'ятий залп. Як повідомив увечері командир, він був особливо вдалим: знищили до сотні фашистів, кілька «тигрів», багато автомобілів. Що ж, тут їм і дорога.

9 липня 1943 року. Все гримить, гуде, палає. Іде священна війна проти фашизму. Наші гвардійці б'ють ворога і вдень і вночі. Всі воюють зміло: відчувается гарт і досвід, які набути в боях за Сталінград. Вогневики не поступають ні зв'язківці, ні розвідники. В ці дні особливо відзначилися розвідники полку, очолювані хоробрим бойовим офіцером, вихованцем харківського комсомолу Миколою Куликом. Під безперервним вогнем противника вони ведуть спостереження, шукають цілі, корегують вогонь. Свої спостережні пункти вони залишали лише після відходу піхотних підрозділів, часто на очах у ворога.

17 липня 1943 року. Із Петросі-лок сьогодні знову переїхали село Красавку, де стояли до 5 серпня. Все тут зруйновано, знищено. Немов прокотилася небаченої сили ураган. Біля села протікає річка. На ній — водянний млини. Всі млинувалися, а командир вогневого взводу, молодший лейтенант Петро Міняйло, романтик в душі і природжений художник, силлячи на вогневій позиції, встиг навіть намалювати олівцем малюнок «Млин біля Красавки».

(Далі буде).

Редатор В. ПОГРІБНИЙ.

12 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. «Вперед, хлопцяхи». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. «Музичний кіоск». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Художній фільм «Зірка». (М). 15.00 — Д. Б. Кабачковський. «Романси на вірші Р. Гамзатова». (М). 15.20 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з фігурного катання. (К). 16.25 — «Міжнародна панорама». (М). 16.55 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 19.15 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». (М). 19.30 — Художній фільм «Вулиця без кінця». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольо-

рове телебачення. «На фестивалі мистецтв «Російська зима». (М). 22.20 — Спортивна програма. (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.30 — Кольорове телебачення. «Новорічний годинник». Музичне ревію. (К). 14.50 — «Запрошуємо піонерів». Концерт. (Донецьк). 15.20 — Кольорове телебачення. Для дітей. Програма телефільмів. (К). 16.10 — «Сільський обрій». (Дніпропетровськ). 16.40 — Телевізійна «Московська канікули». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.45 — Концерт. (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Першість СРСР з фігурного катання. (К). 22.40 — VI Спартакіада УРСР. Баскетбол. (К). 23.25 — Вечірні новини. (К).

13 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 14.05 — Телевізійний документальний фільм «Портрети у відблесках

вогню». (М). 14.35 — «Драматургія О. Островського». (М). 14.50 — «Нариси історії нашого Батьківщини». (М). 15.35 — «Заклики слово партії». (К). 15.50 — Телефільм «Погоди за Луїзою». (К). 16.10 — Для дітей. «Веселі чоловічки». (Харків). 17.00 — «Трибуна письменника». (Донецьк). 17.30 — Програма «Вісті». (К). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «П'ятиріччю — достроково». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Показові виступи. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Вибрані сторінки радянської музики». (М). По закінченні — кольорове телебачення. «Спортивний шопенінг», новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.35 — Кольорове телебачення. «Північна райдука». Художній фільм. До 150-річчя з дня народження О. С. Грибоєдова. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Твори, відомі, пробуй». (Про всеосвітній тиждень, дитячої технічної творчості). (М). 18.00 — Для школярів. «Сурмач». (Запо-

ріжжя). 18.30 — «У ініціаторі соціалістичного змагання». (К). 18.50 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — «Музичне вітання». Концерт. (Дніпропетровськ). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Доля резидента». 1-а серія. (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

14 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Вулиця без кінця». Художній фільм. (М). 10.55 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Показові виступи. (К). 12.20 — Кольорове телебачення. «Екран молодих». (К). 14.00 — Кольорове телебачення. Програма документальних фільмів. (М). 14.50 — О. Фадєєв. «На батьківщині героїв». Передача з літератури. (М). 15.50 — Фотохвилюнка. (К). 15.55 — Для школярів. «Клуб юних олімпійців». (Вороніжград). 16.40 — Документальний телефільм «Земля біля океану». (К). 17.40 — Мультфільм «Зайчик Петрик розлучається з друзями». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Мультфільм

«Кенгуру». (М). 18.25 — «Пок-вінг». (М). 18.55 — «Панопті-танські пісні співає заслужений артист УРСР М. Огреніч». (Одеса). 19.25 — «Ми будемо БМ». (Ленінград). 19.55 — Кольорове телебачення. Телевізійний музичний фільм «Весілля Кременського». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Продовження телевізійного музичного фільму «Весілля Кременського». (М). 22.35 — «Кремль-си радянських композиторів». Виконує заслужений артист РРФСР Г. Писаренко. (М). 22.50 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — «Вісті». (Київ) включенням Кіровоградської області до складу УРСР з баскетболу. (Донецьк). 20.20 — «Телевізійна механізатора». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Доля резидента». 2-а серія. (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обласний комітет ЛКСМУ, редакція обласної газети «Молодий комунар» глибоко сумують з приводу передчасної смерті завідувача відділом комсомольських організацій Олександрійського міського ЛКСМУ

ТАРАНДО
Володимир Іванович
І висловлюють співчуття сім'ї та рідним покійного.